

maxima. Per superlativum enim excellentia que huic dictioni inest, significatur. Ergo πολὺν χημά τεμαχῶν, vocat ingentia frustra piscium. Non enim aliarum rerum, quàm piscium τεμάχη, id est, pars est. Propterea discrimen notaturus poeta subiungit, καὶ κρεῶν. In aliis rebus à pisce, portio τῶμας vel κόμμα potius vocetur. Meminit autem piscium, quòd olim in conuiujs præcipuus luxus in piscibus esset. ὕψ, his aduerbijs exprimit sonum eorum, qui spiritu per nares ducto, & reducto, nidorem ciborum olfaciunt. ὀσφραίνει.

- Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χησός; Συ. ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ.
- Δι. Καὶ μὲν ἐπεσοῖθ' εἰς δ' ἀποκείναι μοι. Συ. τοπῆ;
- Δι. Γεωργός εἶ. Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶεις;
- Δι. Ἀλλ' ἐμπορός; Συ. ναὶ σκήπτομά γ' ὄταν τύχω.
- Δι. Τί δ' αὖ, τέχνῳ τίν' ἐμάδες; Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
- Δι. Πῶς οὐδ' ἀνέξῃς, ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
- Συ. Τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ὄπι μελιτῆς παραμάτω.
- Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σὺ; τί μαθῶν; Συ. βούλομαι.
- Δι. Πῶς οὐδ' ἀνείης χησός ὃ τοιχωρύχῃ;
- Εἶθε προσήκον μηδὲν, εἴτ' ἀπεχθάνει;

Σχόλια. Φιλόπολις. ] τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν. ἀτλήκων ὃ τὸ φιλόπαταις. Μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶεις, ] ὡσπερ οἱ μαγνόμενοι πῶν ἐν τοῖς πλείστοις δεσφριβῶν ἀπαναγόμενοι ἐν ἐρημίᾳ φέρονται, δεξ' ἔσθ' καὶ πῶν τῶν γεωργῶν δεσφριβῶν μελαγχολίαν ἀνόμασεν ὡς ἐν ἀγροῖς οἰομένῳ. σκήπτομά γ' ὄταν τύχω. ] τινὲς τῶν πολιτῶν ἰδίων χημάτων μὲν εἰσφορά πρὸς τὴν πόλιν, πῶν ἐμπορεῖαν ἐποφασίζοντο, πῶν εἰσφορὰν βουλόμενοι φησὶν. ἀξήμοι γὰρ οὗτοι διεφυλάττοντο ὡς φησὶν Εὐφρόνιος, ὡς πῶν πόλιν ὠφελουῦντες πλείεστα, δεξ' ἔσθ' ἀνέξῃς. διὸ καὶ ὀσφραντῆς λέγει, ὅτι ὄταν γῆνται τὶς κατὰ πόλιν, καὶ εἰσφορὰς, ἐμποροῦν ἐμαυτ' ἀποκείνω. ἄλλως, ὅταν φησὶν ἀνάγκη γῆνται πράγματός, σκήπτομά μοι ἴτε ἐμπορός ἔξ. ἐποφασίζομαι φησὶν, ὅτε πέμπομαι εἰς τὴν πόλιν. Τῶν τ' πόλεως εἰμ'. ] τῶν δημοσίων πραγμάτων φρονιότης. ὃς χορηγίας, τριηραρχίας καὶ τῶν τοιοῦτων ἰδίων ὃ, τῶν κατ' ἕκαστον. ὃς εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ ἀδικοῖτο πρὸς τινὰ, αὐτὸς ἐφροντίζεν, ὅτι ὃ λέγει τῶν ἰδιωτικῶν, καὶ εὐειπίδης ἐν Βακχαις, εἰμὴν γὰρ ἰδίον ἔλαβον εἰς χεῖρας μίθος. Πῶς οὐδ' ἀν. ] ὁ νοῦς. πῶς ἀν' οὐδ' χησός σὺ, ὁλυποῦμαι καὶ ἀγανακτῶ εἰς μηδὲν εἶθε προσήκον. Εἶθε προσήκον μηδὲν. ] εἶθε τῶν πραγμάτων τῶν εἰς μηδὲν ἀφερόντων ἀπεχθάνη τοῖς ἀνθρώποις, δεξ' τὸ ὄπι χειρῶν ἀλλοτρίοις παραγμεσιν. ὃ γὰρ ἀλλοτρίων προῖς ἀμύθος μισεῖται.

GERARDVS. Ερωτηθεὶς ἀποκείναι ] interrogatus responde, ita dici consuevit iis, qui inconsultius, & amplius quàm par est loqui solent, quòd vitium proprium est sycophantarum. τὸ τί, pro simplice τί, articulo τὸ vacante. μελαγχολᾶν. Sycopiantæ diuites quàm pauperes potius insectantur propterea pro infano se haberi

A Atticum pro ὀσφραίνει, τοῦ ψύχους. Subaudi τι vel ὀσμῶν, olfacit, id est, sentit, percipit. Quòd narium est, ad totum corpus transfert. Verba enim sensuum, confundi nouum non est, vt videre pro audire. τῶν ἀνάγκη, hæc tolerabilia & a quo animo ferenda? οὐὶ vrget, & indignationem habet. Subiungit autem quæ illa sint quæ non patienter sufferat, nempe τῶν ὑβείζειν εἰς ἐμέ. χησός. verba hæc meram sapiunt συκοφαντίαν, modestus enim qui est, suarum laudum & virtutum ἐγκωμιασῆς non est.

- Ιν. Τὸν vir bonus, & patriæ amans? SY. vt nullus alius.
- Ιν. Quæso hoc responde mihi, quòd te rogo. SY. quid rogas?
- Ιν. Esne agricola? SY. an ita insanire me putas?
- Ιν. Sed mercator? SY. ἐν ἀσμυλο, si res postulat.
- Ιν. Quid ergo? num artem aliquam tenes? SY. non per Ionem.
- Ιν. Vnde autem & quomodo victitas, qui nihil agis?
- SY. Reipub. capesso negotia, & omnium Rerum priuatarum satago. Ιν. tu? qua arte? SY. Sic
- Lubet. Ιν. at si nihil ad te attinent, & tu interim Odiosus fias omnibus, trifurcifer,
- Qua fronte te virum bonum esse predicās?

vellet, si vrbibus relictis, agricolarum solitudinem quaereret, σκήπτομα. Olim quoniam negotiatores reipublicæ plurimum commodabant, vt qui ab externis regionibus vrbī necessaria adueherent, quæ autem in patria ob copiam nimis euilescabant, ad exteros transportarent. Rursus, si quando bellum ingruerat, quoniam reipubl. causa belli commeatum & expensas suppeditabant, his de causis visum priscis est, vt mercatores in bellum non mitterentur. Ait itaque Sycophanta, si contingit vt milites conscribantur, ego fingo me negotiatorem esse, vt hoc prætextu fugiam discrimina belli. Τύχῳ, si quando è re mea fuerit, si aliquid hinc consequar, & vtilitatem ex eo mihi fore intellexero. Τέχνῳ τίνα, liberalem scilicet, aut illiberalem, & ex alterutro genere, vnam aliquam? Εμάδες ἀμανθάνω. διέξῃς imperfectum à δεξιά, quòd Atticè amat mutare a in n pro διέξας, vt in infinitiuo διαξῆν pro διαξάν. πόθεν, πῶς, quàm lautè aut tenuiter, quàm beatè & iucundè, aut miserè, & infeliciter? πόθεν, qua industria, quibus dolis & commentis. τῶν quæ sunt τὴν πόλιν reipub. hoc est τῶν πολιτικῶν, ἢ τοῖς δημοτικῶν. εἰμὴ ὄπι μελιτῆς, periphraσις τοῦ ὄπι μελέομαι siue ὄπι μελείαν ποιούμαι. Μαθῶν, indefiniti β participium à μαθάνομαι. βούλομαι. Responsum Sycophantæ dignum. Ita volo & audeo, quo iure, quæue iniuria id de me fiat, ne cures. προσήκον μηδὲν. Nominatiui sunt absoluti pro genitiuis μηδενός εἶθε προσήκοντος. εἶθε, interim. ἀπεχθάνει, Atticum pro ἀπεχθάνη.